

► Po „Rhapsodii“ v Reprè.
After “Rhapsody” in Reprè.

Výrazným mezníkem v životě mladého skladatele byl přelom let 1918/1919, kdy skladatel zkomponoval kantátu *Česká rapsodie*, kterou nastudovala a provedla Česká filharmonie. Pocity spokojenosti, ba i vzrostlého sebevědomí po koncertě skladatel ve svém deníku zachytil na obrázku *Po Rhapsodii v Reprè*. Reprè (Repré) se říkalo zkráceně Reprezentačnímu domu, dnes Obecnímu domu v Praze. Budova byla postavena v letech 1905–1906 a kromě mnoha sálů (největší a nejznámější je koncertní Smetanova síň, kde také *Česká rapsodie* byla v podání České filharmonie premiérována) v ní bylo několik restaurací a kaváren. Zde zřejmě Martinů oslavoval provedení své skladby.

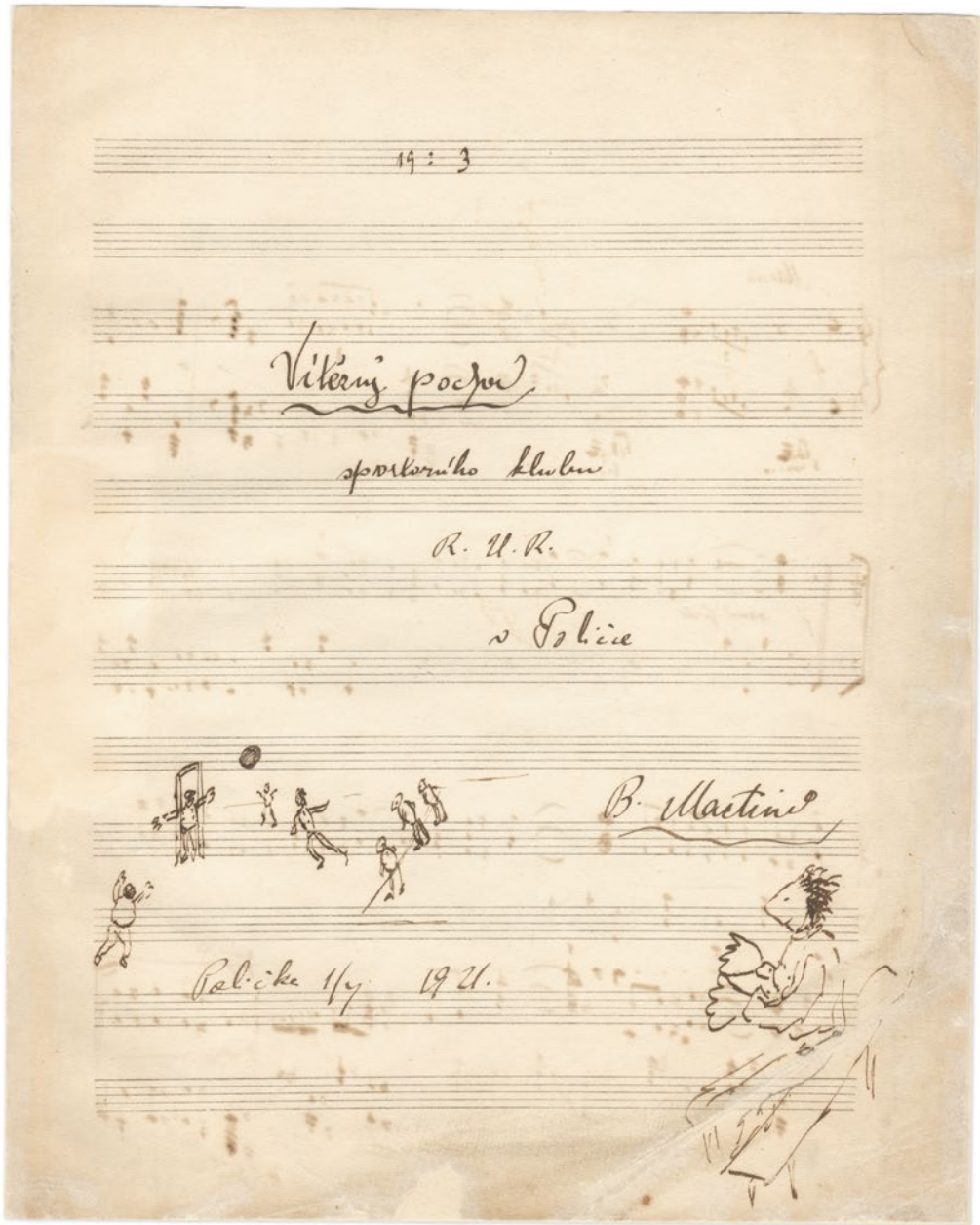
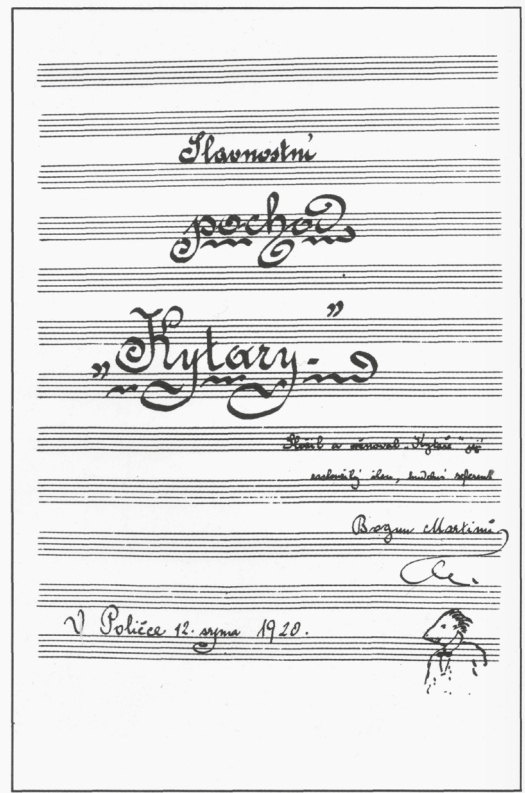
The turn of 1918/1919, when Martinů composed the cantata *The Czech Rhapsody* later performed by the Czech Philharmonic, was an important milestone in the life of the young composer. The feelings of satisfaction and increased self-confidence are captured in his diary in the drawing *After Rhapsody in Reprè*. Reprè was a nickname for Representational House, today the Municipal House in Prague. The building was built in 1905-1906 and besides many halls (the biggest and most famous is the Smetana Hall where *The Czech Rhapsody* was premiered by the Czech Philharmonic) there were also several restaurants and cafes. It was probably there where Martinů celebrated the premiere of his work.

► Titulní strana skladatelovy skladby *Slavnostní pochod „Kytary“*⁴⁷ s autokarikaturou Martinů. Nešlo o hudební nástroj (skladba je také komponována pro klavír, nikoliv kytaru), ale o neformální poličskou studentskou společnost nazvanou Kytara. Toto sdružení v Poličce pořádalo různé hudební večírky, jichž se účastnil také Martinů. Ten obvykle doprovázel společný zpěv na klavír nebo kytaru. Žertovná nálada

skladby je patrná „dedikací“ autora a jeho podpisem: Složil a věnoval Kytaře její zasloužilý člen, hudební referent Bogun Martinů. Skladatel dílko datoval 12. 8. 1920.

The title page of the composition *The Ceremonial March of “Guitar”*⁴⁷ with a self-caricature by Martinů. The piece was not about the music instrument (it is composed for piano and not guitar) but about an informal student group from Polička called Kytara (Guitar). This association organized various music evenings in Polička in which Martinů participated. These evenings were usually accompanied by common singing with piano or guitar. The humorous character of the composition is apparent from the “dedication” by the author and his signature: *Composed and dedicated to Guitar by its respectable member and the music officer Bogun Martinů*. The composer dated the piece on 12 August 1920.

► Autograf klavírní skladby *Vítězný pochod sportovního klubu R. U. R. v Poličce*⁴⁸ je autorem datován 1. 7. 1921. Oslavovaný sportovní zápas se konal o pouhé dva dny dříve, 29. 6. Sportovní klub Polička (zkratka R.U.R. není vysvětlena) tehdy hrál teprve svůj historicky třetí zápas⁴⁹ a ve všech případech se stal vítězem. Zda

měl klub štěstí na přirozené hráčské talenty a protivníci naopak hráčskou smůlu, či šlo o souhru náhod, se dnes již asi nedozvíme. U zápasu z konce června známe díky dobovému tisku konkrétní důvody: „29. června uspořádal Sportovní Klub Polička odp. o ½ 4. hod. zápas v házené se Sportovním klubem z Chrudimě. Hned při

začátku zápasu stal se však brankař S. K. Chrudim příhodivší se nehodou neschopen setrvati na svém stanovišti, čímž se posice hostů velmi znesnadnila. Výsledkem zápasu bylo vítězství poličského klubu 19:3.“⁵⁰ Martinů sám sebe zobrazil na divácké tribuně jako tleskajícího fanouška. Zápas jej evidentně nadchnul, a tak jej oslavil skladbičkou, která se nese v duchu žertovné nálady: skladatel úmyslně užívá přehnaná dynamická znaménka (ffffffffffff) či v praxi neexistující pokyny pro interpreta („jen se nebát“ či „ještě kousek“) a celek korunuje závěrečným sportovním výkřikem „Nazdar!“.

The manuscript of the piano composition *The Victorious March of the R.U.R. Sports club in Polička*⁴⁸ is dated by the author on 1 July 1921. The celebrated match took place only two days earlier, on 29 June. Sports Club Polička (the R.U.R. abbreviation is not explained) played their third match ever⁴⁹ and won in all three cases. Today, we cannot say whether the club was lucky to have gifted players and the opponents just had a bad day or it was a coincidence. Thanks to contemporary newspapers, we know the concrete reasons for the victory in the match from the end of June: “On 29 June, at half past three in the afternoon, the Polička Sports Club organized a handball match against the Chrudim Sports Club. However, at the beginning of the match, the goalkeeper of the Chrudim sports club had an accident and could not stay in his place, which rather complicated the position of the guests. The match ended with the victory of the Polička club, 19:3.”⁵⁰ Martinů depicted himself at the stands as an applauding fan. He obviously enjoyed the match a lot and therefore he celebrated it with a piece in a humorous spirit: the composer intentionally uses exaggerated dynamic marks (ffffffffffff) or non-existing instructions for the performer (“don’t be afraid” or “a bit further”) and the whole is crowned with the final sport exclamation.